

R. Masferrer

styl·lus

ORGAN ESTUDIANTIL

SUMARI:

La pobra gossa, per J. Pallac. — **La Tempesta**, per C. Juandó.

Egipte, per J. Marca. — **Fotografies de siluetes**,

per Ramon Ferran. — **Esquixos**. — **La Elec-**

tricidad, per Luis de Robles.

CURS II - N.º 8

Figueras, 25 de Febrer del 1935

Farmacia

Deulofeu

Figueres

Estudiants!

Compreu els vostres calçats al

Transwaal

GABANYS?

GABANYS?

GABANYS?

Qui ho dubta de càn

Puig Paris

Girona, 13 i Joan Maragall, 4

FIGUERES

Anàlisis

Farmàcia del

Doctor Martín

JOAN AUPI CARBONA

ODONTÒLEG

Portella, 2 pral. - Telèfon, 49 X

FIGUERES

IMP. EMPORDANESA, TINS, 5, FIGUERES

STYLLUS

CURS II

Organ Estudiantil

N.º 8

M.ª Lluïsa Alfaras Garreta

HA MORT

**La Redacció de STYLLUS, l'Associació
d'Alumnes i ex-Alumnes palesen a la des-
conhortada família llur sincer condol.**

LA POBRE GOSSA

CONTE

El vent xiulava amb ràbia al passar entre les juntures d'aquelles quatre fustes qu'el vell pagès li havia aixecat per que la pobre gossa pogués aixoplugar-se a la nit.

Aquella nit, negre com una gola de llop, amb la terra coberta amb el blanc sudari de la neu, el silenci solament trencat per el xiulet de la tramuntana, i de vegades, pel sobtat xerri-car d'una canya que cedia a l'impuls del vent. Sembla una nit normal. I amb tot la pobre gossa, sabia que no, sabia que allí, amb ella, alguna cosa havia vingut al mon. Quelcom que es movia i que es remenava, apretant-se amb ella, com buscant protecció contra la fred. Eren quatre els cadells que havien nascut aquella mitjanit, i quan la mare els sentia i els mirava, els pels de la seva esquena s'aixecaren com desafiant algú, i un lladruc, apenes ofegat es sentia dins de la seva gorja. Perquè ella, encara que era la primera vegada que cadellava, sabia, un secret instint l'avisava, de que li pendrien alló, alló que ella s'estimava més que ella mateixa, i que volia defensar fins a morir.

La gossa no estava tranquila. De sobte, parà les orelles i escoltà. Es sentiren passos que s'aturaren davant de la porta. —Els hi haurem de matar tots, digué l'amo, el vell pagès. El noi oposà unes lleus protestes. —Calla tú, no vull més lloques a casa— acabà en Josep. I entraren. La gossa, pressentint el perill s'aixecà tremolant. La mà del vell Josep s'allargà per agafar els cadells. En aquell moment, en l'obscur cervell de la bèstia hi hagué una gran batalla. Lluitaren en ell, en el curt espai de mig minut, el respecte ancestral envers l'home. Envers aquella bèstia, adés cruel, adés manyagoia que era l'amo. D'altra part l'instint

maternal, profundíssim sorgia amenaçador, prepotent, com en tots els animals, desitjant enfonçar les blanques i fines dents de la gossa, en aquella ma que amenaçava la vida dels seus fills. La lluita s'acabà. El vell pagès retirà la ma ensangonada. —Maleïda bèstia!—Cridà. I agafà un garrot. El garrot caigué fins a sis vegades sobre el dors i el cap de l'animal, que caigué a terra. Agotades llurs forces, a temps de veure encara com aquella mà, bruta i vermella, s'emportava les pobres bestioles.

Deu minuts després, quan en Josep es curava la mà, murmurant encara, la pobre gossa tornà en sí. Tot li donava voltes, i els seus ulls mig regats per la sang que li corria pel cap, en prou feina hi veien. Al primer moment ella sapigué que ja no hi havia alló, alló que ella volia tant. Prova d'aixecar-se i encara que les potes apenes l'aguantaven donà uns quants passos, tambalejant-se. La pobre bèstia sentia que les cames li fluixejaven, però continuà endavant. Flairà, i seguint el rastre, arribà fins on s'havia consumat el drama. La neu havia perdut en aquell lloc la seva immaculada blancor; al terrajar-se amb la terra. A més, ací i allà hom hi veia petites taques de sang. La gossa, lladrant desconsolada volia treure, amb llurs potes la neu. Però no podia, ella se n'adonava. Les forces l'abandonaren. Amb un suprem esforç de voluntat, desenterrà els cadells. Quan acabà, patia horriblement, amb la llengua treta i amb les ferides que li regalimaven sang. Es sentia morir. Per més que sabia que els cadells eren ja ben morts, els llepava i s'els acostava amb ella com si volgués donar-los-hi calor. I així bleixant i ensumant gairebé amb ràbia llurs fills, entonà el seu últim lladruc, dirigit a les estrelles, que s'allunyaren com si no volguessin veure la fi d'aquella tragèdia que deixava taques de sang a la terra.

J. PALLAC

La Tempesta

Vora la platja deserta
mentres la mar brahola
i les ones s'estrellen
llençant un trist gemec,
una dona ja vella
l'horitzó contemplava
perduda l'esperança
de veure reapareixer
la barca de l'espós.
Passaren uns instants
fatals per a la dona
que presentir semblava
la fi del pescador.
Els seus ulls ara estaven
negats de tant plorar
i per el fred glasada
no pot ja donâ un pas.
Un llam il-luminava
al poble que estremint-se
veu caminant per la platja
a la sombra de la mort
que amb ella s'emportava
a la pobre pescadora
que mai més no veuria
quan per el mar tornava
amb sa barca l'espós.

C. Juandó

ast

E G I P T E

En l'any 1922, en la vall dels reis, a Egipte, una forta tempesta de vents, deixà al descobert la punta d'una piràmide molt petita; fetes les excavacions necessàries, es trobà que era una piràmide amb escalons, amb una porta de bronze barrada amb barres de ferro per fora i per dins. La porta al ésser oberta, deixà al descobert una llarga escala que conduïa a una altra porta d'or, que donava pas a una cambra dita del tresor.

Allí reinava una confusió espantable; llances per terra, domasos estripats, -més no corcats-, barres d'or escampades d'ací d'allà, etc., prova de que allí, com a totes les piràmides i tombes egipcies havien entrat els lladres i havien fet de les seves, si bé havien sigut sorpresos pels guardians del sepulcre, que havien rescatat part de lo robat. Després per una porta de pedra, s'entrà a una cambra on hi havien dos taüts de fusta superposats. En aquells taüts no hi havia res.

El cadàver del Faraó, era en un altre cambra, en un taüt d'or macís, format per set compartiments o siguen set taüts, l'un dins l'altra i en el del mig reposava la mòmia, amb la cara coberta per una careta d'or.

Treta la màscara es trobà que Tut-Ank-Ammón havia mort molt jove, i que era de faccions extremadament enèrgiques.

Després de la cambra del sepulcre, venia la cambra del tresor amb les armes del difunt i figures al·legòriques de l'altre vida, cosa que ha il·lustrat molt sobre les creències dels egipcis.

En la dita cambra, hi havia un vaixell d'or, que representava el navili de que es valien les ànimes dels difunts per surcar el mar que segons ells hi havia entre la terra i la vida eterna: hi havien vestits, figures d'homes i animals i per últim, en lloc preminent el tron del rei, amb una estàtua que reproduïa amb sorprenent exactitud l'imatge del Faraó.

Els objectes trobats en la tomba, foren traslladats al Museu Arqueològic de El Cairo.

J. MARCA

Fotografies de Siluetes

Els treballs de siluetes a mà avui dia es fan en tota mena de fires i festes majors. Però si bé son en gran nombre els que si dediquen, no totes assoleixen la perfecció que seria de desitjar tinguessin, per a que la semblança entre el subjecte i el retrat fos lo suficientment visible.

Aquest problema ens el resol la fotografia que basantse en els efectes del contrallum obté prodigiosos resultats.

La fotografia en silueta és pròpia de l'estació en que estem ja que degut al estat del temps i a la molta feina que tenim no ens és permès fer grans excursions al aire lliure afi d'obtenir fotografies de paisatges, les siluetes requereixent ésser fetes dins interiors segons es podrà veure més enclament.

Els objectes necessaris per a fer una silueta per mitjà de la fotografia son ademès de l'aparell, un llençol o qualsevol tela blanca, dues habitacions que estiguin en comunicació i un foc lluminós que pot ésser indiferentment de magnesi o elèctric.

El primer que cal fer és posar el subjecte i l'aparell en una de les dues habitacions mentre que a ne l'altra s'instala el magnesi. Fet aixó s'obra completament la porta de comunicació i es tapa l'obertura amb el llençol de manere que estigui ben tivant a fi de que no fassi plecs ni arrugues. Després, d'ell es separa uns 0'50 mm. el subjecte capa dintre de la habitació en que l'habiem deixat. De l'altra banda es fa el mateix amb el magnesi que té que distar de la tela uns 1'40 m., pero de manera que la recta que vagi d'ell al centre del subjecte passi exactament pel mig de l'objectiu de la màquina que ja havia estat enfocada prèviament a n'el assumpte tal com si es tractés d'una fotografia corrent.

Per medi de la electricitat es pot arribar a bons resultats seguint el sistema exposat però amb la diferència de que siguin dues les bombetes i que aquestes estiguin separades del llençol només que 0'60 m.

ESQUITXOS

Aquesta epidèmia de grip ha estat l'únic sistema de fer callar els cantaires. La Direcció la subvencionarà.

Tenim una veritable satisfacció de poder anunciar a la Superioritat que amb el primer curs han fet una bona adquisició per el nostre Zoo-Park.

Sabem que uns coneguts varen protestar de que un periòdic honorable com el nostre, sortís amb paper de paperina.

En aquest número tenia d'aparèixer una bonica poesia de l'amic Casals pero no ha pogut esser per trovarse aquest, ballant la «Carioca».

Per la mateixa raó, ens ha estat impossible obtenir un article de Xavier Rocalba intitulat «Petit assaig de filosofia psicoanalitic experimental de l'havent dinat de l'estudiant».

Tot ha de sortir al revés. Ara que teniem preparada una bonica sala a l'Institut pels dies de fred, ara no en fa.

Va endavant l'assaig de l'obra que es té de representar aquest any per la festa de l'Estudiant.

—Aquest any no os cantarà!

—Ha!...

—Pero pot ser es diran poesies!

—Hol...

Felicitem al Sr. Emili Donato i Sra. per haber vist augmentada la seva familia amb un nou membre.

Les làmparas es millor que siguin esmerilades i de 100 Wats. Darrera d'ella és convenient posar-hi un reflector de cartarò blanc per a que la llum quedi més repartida.

RAMON FERRAN

La Electricidad

La Electricidad que parece que solamente puede tener aplicación en cosas más o menos complicadas y sin embargo modernamente se le ha encontrado una interesante aplicación en la Agricultura. Hace algunos años se observó que las corrientes eléctricas favorecían la germinación de las semillas y que los árboles que se encontraban cerca de las emisoras de Radiofusión tenían una vegetación más vigorosa. En 1904 se observó que la ascensión de la sabia no podría verificarse en los árboles altos simplemente por los factores ordinarios (osmosis, capilaridad, vacío, etc.) sino que era debida principalmente a las moléculas disociadas o iones portadores de cargas eléctricas que absorbían las raíces. Más tarde el botánico francés Georges Truffant llevó a cabo una serie de experiencias verdaderamente interesantes. En una caja metálica cargada de electricidad, introducía plantas, las cuales crecían mucho más deprisa cuanto más cerca estaban de las paredes. Visto esto quiso probar si aplicando directamente la corriente a las plantas sucedía el mismo fenómeno; para ello clavava unas finas agujas de acero inoxidable en unos árboles cultivados en macetas hasta que llegasen a los vasos líbero leñosos y luego les aplicaba la corriente de una pila de 40 voltios durante cuatro horas diarias, obteniendo los siguientes resultados: 1°. aparición del fruto más pronto de lo que le correspondía y 2°. mayor tamaño en los mismos, según los polos de la corriente que aplicaba, el fruto se adelantaba o se retardaba, así pudo obtener en el mes de Febrero cerezas y albaricoques, obteniendo también los mismos frutos en el mes de Octubre.

Electrizando los árboles pueden protegérseles muy eficazmente contra las heladas gracias a esto podrán librarse multitud de árboles de esta plaga agrícola tan difícil de combatir. Así con el porvenir se alimentarán las plantas con electricidad de la misma manera que hoy se alimentan con abonos.

LUIS DE ROBLES

Unico para el desarrollo muscular. Indispensable para reponer las fuerzas empleadas en el ejercicio de los deportes. Alimento de positivo valor para reponer el agotamiento del trabajo intelectual

NITOCALO

Alimento Reconstituyente. Sano, facil de asimilar y que no cansa el paladar ni el estómago.

Un producto de la casa **COMET Figueras**

Als Magatzems de Mobles JUANDÓ

trobareu tot el que pot demanar-se
Bon gust. Solidesa. Elegància.
Economia. Construccions pròpies.
Avda. República, 19 i
Ignasi Iglesias, 2 i 4 - FIGUERES

Esportius!

Sastreria Esportiva de Joaquim Prada

Carrer d'en Pep, 3

FIGUERES

Lola Cos Roget

Liçons d'Anglès, Francès, Català
i Taquígrafia

Mecanografia (màquines de diverses marques i últims models)

Instal·lacions i Reparacions
Elèctriques

Josep Morell Mitjà

Monturiol, 20 - Figueres

**Solsament apro-
baran les noies
que portin teles**

NASSOT

Llegiu STYL-LUS